

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΣ ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΖ-ΕΕ, Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΙΟΛΗΣ

Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης – Πάντειο Πανεπιστήμιο,
Ομάδα Μελέτης Στραφαιανών Οικονομικών,
ΙΚΕ Δημήτρης Μπάτσης,
&
ΕΔεΚΟΠ

26 Ιουνίου 2017

ΔΟΜΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ

I. Οι Πέντε Ενότητες του Βιβλίου.

II. Ο Σιδηρούς Νόμος της ΕΖ-ΕΕ.

III. Η Ελληνική Οικονομία και οι Βασικοί Οικονομικοί Άξονες του Προγράμματος.

I. Ενότητες του Βιβλίου

ΕΝΟΤΗΤΑ I: Εισαγωγή

- 1. Η ανάγκη ύπαρξης Μετωπικού Προγράμματος.**
- 2. Η λογική δόμησης του Προγράμματος.**
- 3. Οι οικονομικοί, νομικοί και πολιτικοί Άξονες.**

ΕΝΟΤΗΤΑ ΙΙ: Η Θύελλα της Ευρωπαϊκής «Ολοκλήρωσης»

Αναλύεται κατά στάδια η διαδικασία Διεθνικής Κεφαλαιοκρατικής «Ολοκλήρωσης». Η ανάλυση εφαρμόζεται στην ΕΖ-ΕΕ, καθώς και στην «Παγκοσμιοποίηση» (= **εγχείρημα Κεφαλαιοκρατικής Ολοποίησης**). Αποδεικνύεται ότι συνιστά διαδικασία **Πόλωσης**, τόσο μεταξύ **Εθνικών Οικονομιών** όσο και μεταξύ **Κοινωνικών Τάξεων**.

ΕΝΟΤΗΤΑ ΙΙΙ: Η Κατάσταση της Ελληνικής Οικονομίας.

1. Διακλαδική και Διατομεακή ανάλυση μέσω ενός **Συστήματος Διάγνωσης-Οικονομικής Πολιτικής** (της ΟΜΣΟ – σήμερα, περί τους 100.000 δείκτες).
2. Εντοπίζονται οι **δομικές ανισορροπίες**, και οι **θετικές** και οι **αρνητικές** πλευρές της ελληνικής οικονομίας.
3. Έτσι, αναδεικνύονται οι **αντικειμενικοί περιορισμοί** ως προς το πού **θα** θέλαμε και πού **μπορούμε** να πάμε.

ΕΝΟΤΗΤΑ IV: Η Δι-Έξοδος και η *Νέα Οικονομική Πολιτική* (ΝΟΠ).

Αναλύονται τα βήματα της Εξόδου από την ΕΖ-ΕΕ, και η προτεινόμενη ΝΟΠ, σε **κλαδικό** επίπεδο και σε **βραχυχρόνιο** και **μεσο-μακροχρόνιο** ορίζοντα.

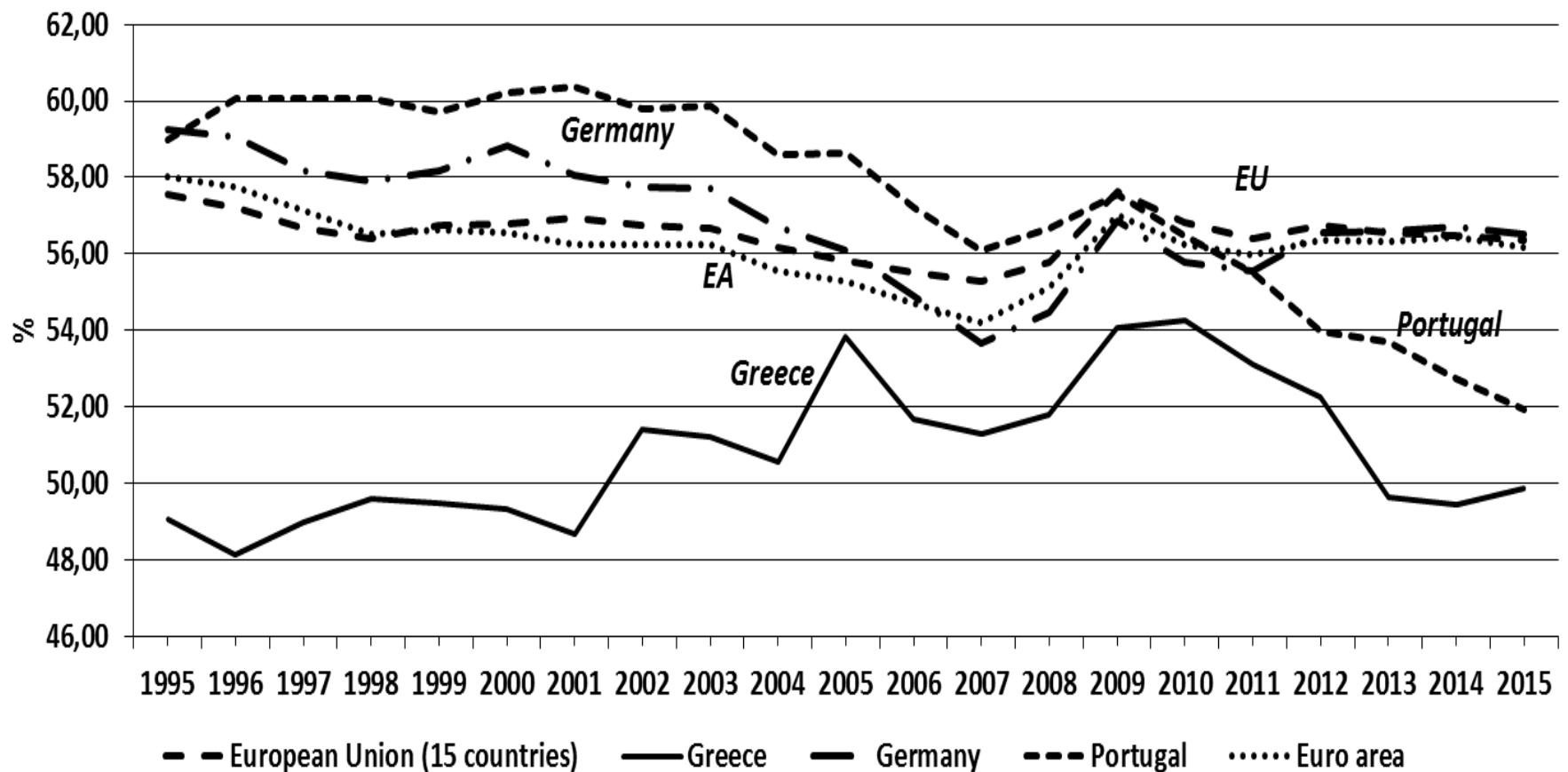
ΕΝΟΤΗΤΑ V: Συντακτική Συνέλευση: Για μία Αυθεντική Δημοκρατία του Λαού

Εκτίθενται οι απαιτούμενες Ρυθμίσεις και Τομές στο «εποικοδόμημα».

Κλειδί: Η σύγκληση Συντακτικής Συνέλευσης για Νέο Σύνταγμα, δηλαδή για το νομικό και πολιτικό πλαίσιο της παραγωγικής ανασυγκρότησης μέσω πανεθνικού-δημοκρατικού σχεδιασμού.

II. Ο Σιδηρούς Νόμος της ΕΖ-ΕΕ

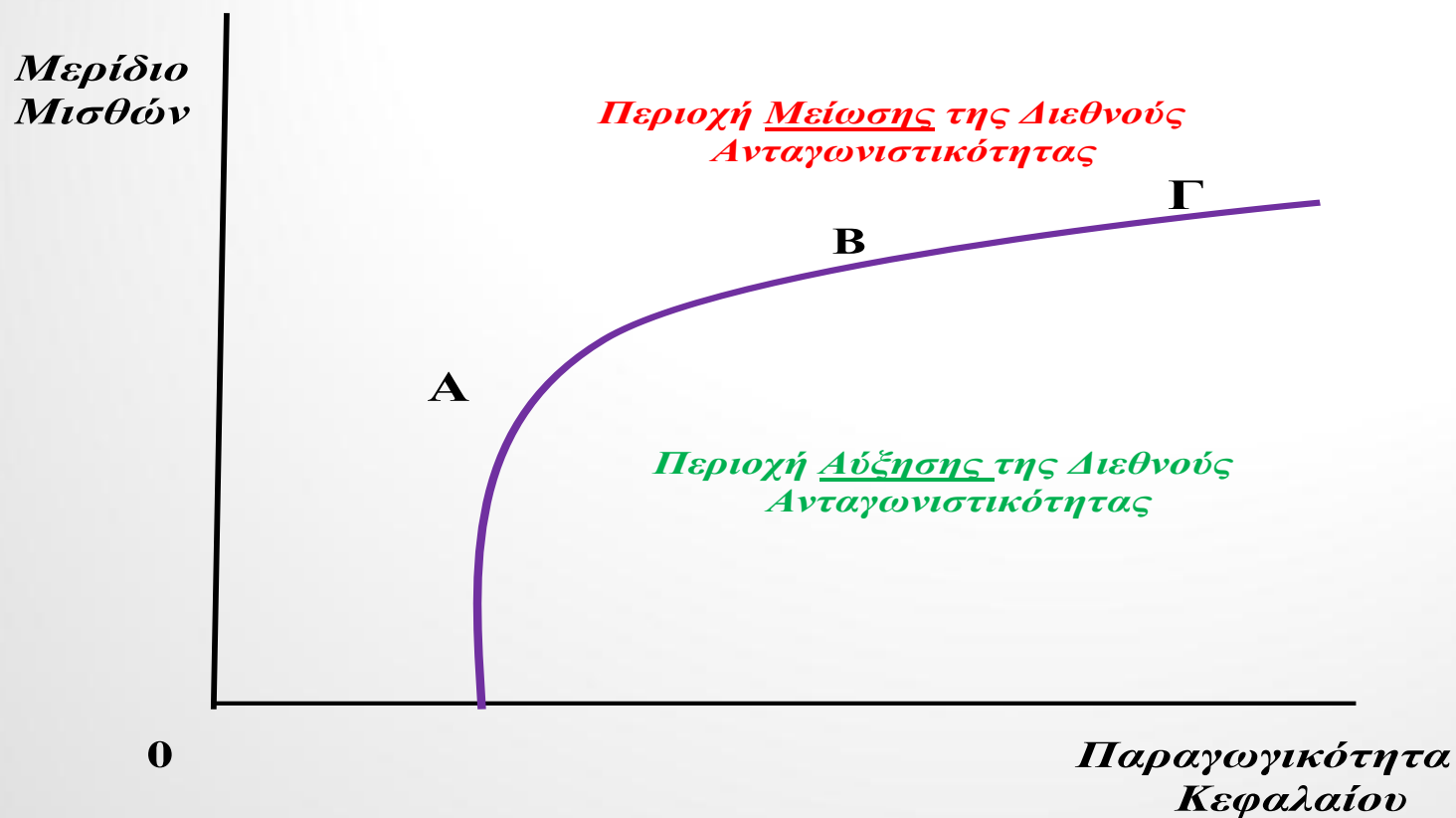
- Τα Μέρη των Μισθών στο ΑΕΠ, 1995-2015 (EUROSTAT)
- Λόγος Κερδών-Μισθών ή «Ποσοστό Εκμετάλλευσης» = 150% = 6/4 (ΟΜΣΟ)

1. Διατύπωση του Νόμου:

Σε κατάσταση **ισορροπίας**, και συνεπεία της **ελεύθερης μετακίνησης των χρηματικών κεφαλαίων**, το **Μερίδιο των Μισθών στο ΑΕΠ** σε κάθε εθνική οικονομία της ΕΖ είναι τόσο **μεγαλύτερο** όσο **μεγαλύτερη** είναι η **παραγωγικότητα κεφαλαίου** αυτής της οικονομίας.

2. Απεικόνιση του Νόμου: Περιοχές Διεθνούς Ανταγωνιστικότητας

Ο Σιδηρούν Νόμος της EZ-EE

1^η Συνέπεια του Νόμου

Έστω π.χ. δύο εθνικές οικονομίες της ΕΖ, όπου η μία έχει διπλάσια παραγωγικότητα κεφαλαίου και εργασίας από την άλλη.

Στην προηγμένη οικονομία ο μέσος μισθός πρέπει είναι περί τις 2 με 3 φορές υψηλότερος.

2^η Συνέπεια του Νόμου

Όταν μία εθνική οικονομία της ΕΖ παραβιάζει **«από τα πάνω»** αυτόν το Νόμο, εισέρχεται σε «κύκλο» εξωτερικών ελλειμμάτων, δημοσίων ελλειμμάτων, «ανοίγματος» του επιτοκίου δανεισμού της ως προς το μέσο ευρωζωνικό και, τελικά, ύφεσης, έως ότου επανευθυγραμμιστεί μέσω **μείωσης** των πραγματικών μισθών, **μείωσης** των κρατικών δαπανών και **αύξησης** των φόρων.

Παράδειγμα: Η ελληνική οικονομία και, γενικά, ο «Νότος» της ΕΖ.
Αντίστροφο Παράδειγμα (= παραβίασης **«από τα κάτω»**): Γερμανία (βλέπε Μελέτη ΕΔΕΚΟΠ).

ΤΕΣΣΕΡΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

1º. Η εφαρμοσθείσα πολιτική στην Ελλάδα ήταν και η **μόνη**, η οποία μπορούσε να εφαρμοστεί, εφαρμόζεται και **θα** εφαρμόζεται. Αυτή η πολιτική έχει, βεβαίως, ένα αναπόφευκτο «κόστος» (**για ποιους?**): **την παρατεταμένη και ισχυρή μείωση του ΑΕΠ.** Άρα, υποσκάπτει την παραγωγική βάση και, κατ' επέκταση, μεταστοιχειώνει την πατρίδα μας σε οικονομικό και, **έτσι**, σε πολιτικό προσάρτημα.

2º. Είτε το επιθυμούν είτε δεν το επιθυμούν, οι εθνικές αρχές των χωρών της ΕΖ-ΕΕ είναι αλληλο-δεσμευμένες σε συνεχές **παίγνιο ανταγωνιστικών υποτιμήσεων των ημεδαπών μισθών**, ούτως ώστε να σταθεροποιούν ή και να αναβαθμίζουν τη θέση των οικονομιών τους στην ευρωενωσιακή «πυραμίδα».

3^ο. Η «εσωτερική υποτίμηση» δεν είναι παρά μία διαδικασία υποτίμησης του βιοτικού επιπέδου εργαζομένων, η οποία θα μπορούσε να βελτιώσει τη διεθνή ανταγωνιστικότητα μόνο με χαμηλούς και αργούς ρυθμούς.

Ελληνική Οικονομία, 2010

(σύμφωνα με ευρήματα του τιμιακού υποδείγματος εισροών-εκροών της ΟΜΣΟ, 2017)

	Μείωση Χρηματικών Μισθών 20%-30%	Υποτίμηση Νομίσματος 50% με αμετάβλητους Πραγματικούς Μισθούς
Έτος	Διεθνής Ανταγωνιστικότητα	Διεθνής Ανταγωνιστικότητα
0	100	150
1	103	129
2	105	121
3	107	117
«Άπειρο»	111	100

4^ο. Η άσκηση αναπτυξιακής πολιτικής, **γενικά**, και πολιτικής προάσπισης των συμφερόντων των μισθωτών, **ειδικά**, προϋποθέτει:

(i). **Έξοδο** από τον ευρωενωσιακό κλωβό.

(ii). Επιβολή **φραγμών** στις διεθνικές κινήσεις χρηματικών κεφαλαίων.

III. Η Ελληνική Οικονομία και οι Βασικοί Οικονομικοί Άξονες του Προγράμματος

III.1. Πρωτεύοντα Γνωρίσματα της Ελληνικής Οικονομίας

Έντονη **δομική ανισορροπία** μεταξύ Βιομηχανικού τομέα και Υπηρεσιών-Αγροτικού τομέα:

Βιομηχανικός Τομέας: Πολύ εξαρτημένος από εισαγωγές και με χαμηλή διεθνή ανταγωνιστικότητα. Μικροί πολλαπλασιαστές: (i) ζήτησης, και (ii) **ημεδαπής Π.Α.**

Υπηρεσίες και Πρωτογενής Τομέας: Αντίστροφα χαρακτηριστικά. **Αλλά** ο Αγροτικός Τομέας: πολύ χαμηλή παραγωγικότητα.

III.2. Οι 3 Βασικοί Άξονες της ΝΟΠ

1^{ος}. Τόνωση της Εσωτερικής Ζήτησης σε 16 **κλάδους-κλειδιά** (βασικά των **Υπηρεσιών και του Αγροτικού Τομέα**).

Αυτή η τόνωση πρέπει να γίνει μέσω δημοσίων δαπανών, οι οποίες θα χρηματοδοτηθούν από: (i) «κόψιμο χρήματος» της τάξης των 10 δισ., και (ii) ανακατανομή υφιστάμενων δαπανών.

2^{ος}. Μη-τόνωση της Εσωτερικής ζήτησης σε 19 κλάδους-αντί-κλειδιά (βασικά της **Βιομηχανίας**). Διότι η τόνωση της ζήτησης θα οδηγήσει σε μεγάλη αύξηση εισαγωγών.

Άρα, η προώθηση πρέπει να γίνει με τόνωση της Εξωτερικής ζήτησης, δηλαδή με νομισματική υποτίμηση, της τάξης του 30%-50%.

3^{ος}. Σε δεύτερη φάση απαιτείται πολιτική **υποκατάστασης εισαγωγών** (πρωτίστως σε 9 κλάδους του Τομέα της Βιομηχανίας) και πολιτικές αύξησης της **παραγωγικότητας** του Πρωτογενούς Τομέα.

Τα Δύο Χρώματα του Ουρανού

«Καμία εξίσωση δεν μπορεί λυθεί, εκτός εάν τα στοιχεία της λύσης της ενέχονται στους όρους της. [...] Η δογματική και κατ' ανάγκην φανταστική αναμονή του προγράμματος δράσης μίας μελλοντικής επανάστασης απλώς μας εκτρέπει από εκείνον τον αγώνα, ο οποίος πρέπει να γίνει σήμερα. [...] Τα συνέδρια των εργαζομένων ενός έθνους, ιδίως τα σοσιαλιστικά, τα οποία δεν συνδέονται με τις άμεσα δεδομένες συνθήκες σε αυτό το έθνος, δεν είναι απλώς άχρηστα αλλά επιβλαβή. Πάντα θα ξεθωριάζουν σε αμέτρητες, μπαγιάτικες κοινοτοπίες.»

Karl Marx, 22 Φεβρουαρίου 1881